

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra Nær og Fjern (1841)

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "samlede skrifter af Forf", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *samlede skrifter af Forf*, 1866-67, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem10tom-shoot-idm139655190458640/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: samlede skrifter af Forf

ved hinandens Side, uden at ane, at de vare saa nær ved Den, der var Gjenstand for deres Savn og Længsel. Ordet var dem forbudt, de mødtes kun, for daglig i Forening at arbejde paa at udhule deres Grav. Først i Døden blev det dem foruudt at skue det hjære, bekjendte Ansigt, at høre det hjærlige Ord, som hidtil var dem nægiet. See, saaledes have vi to Brødre i mange Aar, i vore skjønneste Aar, levet ved hinandens Side, og skjøndt Guds Godhed har tilladt, at vi endnu her i Livet maae glæde os over vor Gjenforening, saa er det dog Døden, der ved at fare os forbi har draget Sløret fra vore Ansigter, viist os de hjære, bekjendte Træk, og aabnet vore Læber til at sige hinanden, hvad der saa længe har tynget paa vore Hjerter. I see altsaa, hjære Børn, at ihvor forskjellige de Forhold end ere, som her forsamle os, saa drages vi dog herhen af den samme Tanke: Vi vilde indvie et elsket Forbund ved det Helligste, vi kjende. Kun deri ere vi forskjellige, at eders Bøn er en Morgenbøn, vor en Aftenbøn: I indvie en nyfødt, og vi en gjenfødt Pagt."

